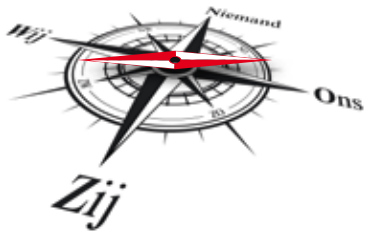
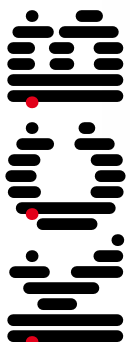


KCB•NU



AFORISME

Alleen maar ikjes bij elkaar
maakt nog geen Samen.



© Karen Opstellen

TENTOONSTELLING AUTONOMIE EN ENGAGEMENT

Er zijn kunstenaars die genoemde begrippen hanteren om, met de resonantie van deze woorden in het achterhoofd, kunst te maken.

Bij het uiten en vormgeven van persoonlijke denkbeelden ontwikkelen kunstenaars hun eigen beeldende taal. Zij willen hun eigen standpunt tonen en zich daarbij niet gebonden voelen aan stijlen of stromingen.

Voor de wijze waarop zij dat willen doen, worden inhoudelijke en formele middelen toegepast en gecombineerd, en de grenzen van de disciplines soms overschreden.

De activiteiten van de kunstenaar bestaan daarbij uit reflectie op het eigen werk en ook de ontwikkeling daarvan.

Dit resulteert idealiter in een voortdurende vernieuwing van het oeuvre.

In *Autonomie en Engagement* ligt de nadruk niet alleen op het product maar ook op het genoemde werkproces.

Van de deelnemende kunstenaars vindt u op de volgende pagina's een korte beschrijving.

De tentoonstelling, die te zien is in de expositieruimte van het KCB op de eerste verdieping van Kranenburgh, loopt t/m 19 mei. Opening zondag 24 maart 17:00.

KANTLIJN

Na een drukbezochte en geanimeerde nieuwjaarsreceptie plus opening van de *Salon van Nieuwe Leden* hebt u hier alweer de aankondiging van onze volgende tentoonstelling in handen, namelijk *Autonomie en Engagement*.

Tijdens die nieuwjaarsreceptie kwam ook nog weer even de bewegwijzering in het museum ter sprake. Of liever gezegd: het ontbreken daarvan. Wat is hier het probleem: de nietsvermoedende bezoeker komt de hal van Kranenburgh binnen. Als deze bezoeker naar de tentoonstelling van het KCB wil gaan, moet hij de hal door, vervolgens door de klapdeuren links, daarna nog eens door klapdeuren links, dan de trap op en tenslotte nog eens door klapdeuren naar binnen. Het is dan ook geen wonder dat die bezoeker inmiddels het spoor bijster is.

De in 2016 ontworpen bewegwijzering naar het KCB in de grote hal beneden is inmiddels verdwenen waardoor aldus bovengeschetste situatie is ontstaan. Als iedereen daar even op toeziet, kan daar toch een oplossing voor komen. De gidsen van Kranenburgh doen hun best en de mensen achter de balie eveneens. Nu nog een mooie en duidelijke bewegwijzering.

Verder heeft het KCB afscheid moeten nemen van Siet Zuyderland, beeldend kunstenaar, en ook van Cécile Kuijten. Beiden, zowel Cécile als Siet, waren lang met het KCB verbonden.

We sluiten deze keer maar weer eens af met een quote: *'Kunst kent geen compromis. Schaam je nooit. Vertel je eigen verhaal. Probeer te ontdekken wat je verafschuwt en werk, werk, werk'*. Aldus de Amerikaanse kunstcriticus Jerry Saltz in zijn uitleg hoe kunstenaar te zijn en creatiever te leven.

Redactie

Autonomie en Engagement

24 maart t/m 19 mei



Suzanne Glerum (Marknesse, 1960), Vrije Academie Den Haag en Gerrit Rietveld Academie.

'De werken die ik heb ingediend voor deze tentoonstelling zijn de *aardappelruggen*, waarvan het staccato ritme en de beeldhouwachtige vormen mij troffen, en de *waterlelies* waarvan de rondere, lieflijke vormen én de beweging op het water mij inspireerden. Seriematig wordt een onderwerp uitgewerkt. Elk onderwerp vraagt om een andere invalshoek, een andere schilderkunstige benadering. Het onderzoek geldt de pure schilderkunst, het avontuur en het niet weten waar je uiteindelijk komt. De verf wordt nat in nat op het doek geboetseerd in niet te herhalen kleuren. Het schilderij vertelt net zoveel als de schilder...' (suzanneglerum.nl)



Angelique Heffelaar (Haarlem, 1954).

'Op de lerarenopleiding en Kunstacademie ontstond bij mij al het besef: keramiek *this is me*. En op Aruba en Curaçao leerde ik van vooraanstaande Antilliaanse keramisten nog eens extra de kunst van het kijken. Teken en schilderen met en op klei, het brandend vuur in de oven – dat hele scheppingsproces in de weldadige rust van mijn atelier: het is als of ik op ontdekkingsreis ben.

Autonoom en engagement? Ja, ook voor mij omdat ik *mijn eigen pad* ga en ergens via flow en fantasie iets toevoeg: mijn persoonlijke stijl.'

(angeliqueheffelaar.jouwweb.nl)



Anneke Helder (Sijbekarspel, 1950), Vrije Academie Den Haag.

'Mijn schilderijen zijn meestal gerealiseerd op doek met acrylverf. Inspiratie vind ik ondermeer in de natuur en gedichten. Ik beoefen in mijn werk de kunst van het weglaten om vervolgens de essentie bloot te leggen. Het wordt als het ware gereduceerd tot sterk geabstraheerde en "eenvoudige" vormen en tekens. De sobere toepassing van kleur is daarbij kenmerkend en versterkt slechts de ogenschijnlijke eenvoud. Mijn werk is een zoeken naar balans in groei, veranderen, bewegen, stromen en rust, verstillen, verdiepen.'

(annekehelder.nl)



Michiel Hertroys, Ateliers 63.

'In mijn werk moet ik zoeken en vinden, dat is mijn dagelijkse zorg. Ik heb geen concept, verleg steeds mijn grens en zweef rond in een ruderaal gebied van verf en vormgeving. Als schilder kan ik alles veranderen en soms is weg wat was. Dat zie ik niet als verlies, ik ga gewoon verder. Het gebeurt soms dat aan een serie schilderijen een betekenis is gaan vastgroeien. De materiaalkeuze van dodekop is daar een voorbeeld van. Het project *Caput mortuum* ontstond op die manier, als een ode aan een verloren kunstbroeder. Engagement – ik ben daar niet op uit, het gebeurt gewoon.'

(aandemuur.com)



Bill Kunst (Den Helder, 1947), Gerrit Rietveld Academie.

'Mijn werk is een allerpersoonlijkste uiting van mijzelf. Het is geen product van opdringerige politieke en/of sociale gebeurtenissen, maar is wel maatschappelijk betrokken. De inspiratie komt uit de kunstgeschiedenis zelf. Opnieuw een *l'art pour l'art* gedachte en tevens een reactie op wat er ooit was.

Het engagement is de kunst zelf. De verschijningsvorm doet denken aan de *Nieuwe Beelding*, door het kleurgebruik en de elementaire vormen.

Het schilderij is het pure resultaat van het schilderen zelf. O ja, de verzamelnaam voor het meest recente werk is *New Dutch Painting*.' (billkunst.nl)

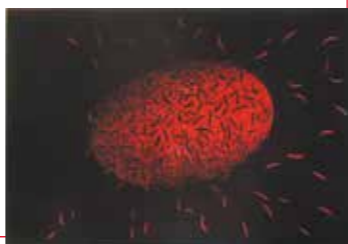


Nan Mulder (Leiden, 1948), Gerrit Rietveld Academie en de Kunst Academie in Krakow, Polen.

Zij exposeerde over de hele wereld en tijdens het IV International Mezzotint Festival in Ekaterinburg, Rusland (2017) ontving zij de titel *International Mezzotint Ambassador*. In 2015 maakte zij een rond prentje voor de expositie *The Wondering Mind*. Beelden van hersenen werden lange

slierten gedachten. Na dit eerste prentje ontwikkelde het onderwerp zich: linten van gedachten kwamen uit hoofden, objecten vlogen rond een denkcentrum en "A Fine Balance" zoekt naar een evenwicht tussen verstand en geest. Dit leidde tenslotte naar "het gevoel" – de meest recente mezzotint heet dan ook *Tenderness*.

(nanmulder.com)



Henk Padt (1947), Gerrit Rietveld Academie. Genomineerd voor de Koninklijke Subsidie voor Vrije Schilderkunst in 1982.

'Toen ik begon, waren het de Duitse expressionisten die mijn werk sterk beïnvloedden. Voor mij zou het expressionisme de drager van mijn werk worden en blijven. In mijn hele carrière heb ik abstracte en figuratieve werken

gemaakt, romantisch, naar de natuur of werken naar grote meesters als Delacroix, Picasso, Manet. En altijd was het de kleur die de vorm bepaalde. De laatste tientallen jaren maak ik werk in geheel eigen stijl waarin de kleur een dominante rol speelt en die in mijn werk een zekere ruimte creëert.'

(henkpadt.nl)



Noortje Peerdeman (Lutjebroek, 1959), Wackers Academie, Amsterdam.

'Ik woon in Hem, een dorp in Noordholland, vlakbij het Markermeer. Tijdens mijn vele wandelingen op de Westfriese Omringdijk ben ik steeds diep onder de indruk van de schoonheid van het landschap. Dat is een grote inspiratiebron – de rust en de stilte vind ik belangrijk.

Dit project *Markermeer* ben ik gestart als experiment om te proberen dat vast te leggen. Ik heb gekozen voor lucht en water vanwege het contrast, dat altijd sterk aanwezig is in mijn werk. Net als harde en zachte vlakken, die ook altijd zorgen voor een bepaald ritme in het beeld.'

(noortjypeerdeman.com)



Ivon Spee (Haarlem, 1951), Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam en Hogeschool Amsterdam tehatex.

De laatste jaren hanteert Ivon Spee een - persoonlijke - grafische techniek waarbij ze met een soldeerbout tekent op thermisch materiaal: lange rollen faxpapier.

Een toevallige ontdekking die ertoe leidde dat ze die werkwijze tot in de finesses is gaan onderzoeken en beheersen. Daarbij ontdekte ze onder meer dat bij langduriger hitte er kleurverschillen in het thermisch materiaal worden geactiveerd. Dat maakt het daarom mogelijk om in het beeld tal van nuances aan te brengen.

(ivonspee.nl)



Liesbeth van Woerden, Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag.

'Vanaf de start van mijn kunstenaarschap houd ik me bezig met "het alledaagse". Dat is overal, altijd en van iedereen. Dat maakt het een uniek uitgangspunt voor reflectie op het menselijk bestaan. Ik beschouw het als een strohalm om je aan vast te klampen in een "globaliserende" wereld, maar ook als een beperkende, fysieke en psychische last.

Het alledaagse microniveau (banale voorwerpen, handelingen, goedstoestanden, existentiële vragen) en het alledaagse macroniveau (de wereld die via media de privéruimte infiltreert) onderwerp ik aan een onderzoek, waarbij onderlinge relaties in beeld, beleving en betekenis onder druk worden gezet.'

(liesbethvanwoerden.nl)



Bastiaan Zuid

Opgegroeid tussen de kunstboeken, heeft Bastiaan altijd getekend en geschilderd naast zijn werkzaam bestaan als theatermaker en decorontwerper. De noodzaak om te schilderen werd zo groot dat hij in 2016 besloot het theater tot een hobby te maken, om full time te kunnen schilderen. Het proces is in wezen hetzelfde: hij haalt de werkelijkheid uit

elkaar om deze opnieuw weer in elkaar te zetten. Dat proces gaat als vanzelf mis, er ontstaat een nieuwe werkelijkheid en om die werkelijkheid te zien, te vormen en te volgen, dát is de kunst.

(bastiaanzuid.com)



SCHILDERSVERDRIET 78

In de nacht van 27 op 28 juli 2018 kroop ik mijn tent uit en wandelde naar het toiletgebouwtje. Boven mij zag ik een vage bol met een zacht oranje tint aan de nachthemel staan.

Maansverduistering, een volledige nog wel, zoals was voorspeld voor die nacht. Op een kleine afstand loodrecht onder de maan – je kon de tekenhaak ernaast leggen – stond de planeet Mars in dezelfde oranje kleur. Samen leken ze een geometrisch teken te vormen aan het firmament. Werd hier een betoverend verhaal verteld in het holst van de nacht? Ik bleef geboeid kijken.

Lang geleden zou je nog op je knieën zijn gezonken. Zo'n teken aan de hemel was van hogerhand gegeven en voorspelde zelden iets goeds. Nu hebben intussen alle zichtbare sterren een naam gekregen, de knipperlichten niet meegerekend.

Toch wel bijzonder dat er ruimte komt in je hoofd als je een tijdje naar de sterren kijkt. Alsof je de tijd in kijkt. Zo stond ik daar wat amateuristisch te filosoferen. Al die tijd was uit de andere tenten en caravans niemand tevoorschijn gekomen, alles ronkte gewoon door. De eenzaamheid van de waarnemer.

De volgende algehele maansverduistering viel in de nacht van 20 op 21 januari 2019. Dezelfde zacht oranje kleur, maar verder niets bijzonders. De astronomie heeft ons geleerd dat de hemel een logisch cirkelende beweging is. Niemand komt er zijn bed meer voor uit, de betovering is verbroken.

Voor mij is dat niet zo. Ik zie mezelf in dat immense firmament met een serieus gezicht mijn kunstjes vertonen op een in verhouding klein aardbolletje, als een "kleine prins". Is dat niet magisch? Daarom zit ik in de kunst, ik steel een beetje sterrenstof, een beetje scheppend vermogen. Kunst is van alle tijden.

Afgelopen zomer was in Kröller-Müller werk te zien van de schilder Odilon Redon. Het onderbewuste, onverklaarbare, betoverende is altijd een wezenlijk bestanddeel geweest van zijn werk. Hij was een magiër. Maar dat ik zelf - tussen twee maansverduisteringen in - die mysterieuze oranje kleur in allerlei varianten in mijn eigen schilderijen had verwerkt, was me eigenlijk ontgaan. Ik zag het pas toen ik ze bij elkaar ging hangen als voorbereiding op de tentoonstelling *Autonomie en Engagement*. Toen ging me een licht op. Binnenkort in dit theater!

Michiel Hertroys

IN MEMORIAM CÉCILE KUIJTEN

Het was in 1968 dat Cécile Kuijten bij het KCB als gastvrouw werd aangenomen en daarmee haar moeder, echtgenote van de in 1952 overleden schilder Harrie Kuijten, opvolgde.



Dit alles speelde zich af in de periode dat Anthonie van Kampen er bestuurslid was. Eerder al had Cécile ervaringen opgedaan bij de Culturele Raad – destijds gehuisvest op de verdieping van Kranenburgh – waar ze onder meer hielp bij het inrichten van tentoonstellingen.

Alras merkte iedereen dat ze van aanpakken hield. Ze deed de administratie, deed het werk in de keuken, hield zich bezig met de verkoop, maar was ook onmisbaar bij het inrichten van de tentoonstellingen. Ook hielp ze bij de muziekvoorstellingen die met regelmaat op de zondagochtenden bij het KCB

28 september 1939 – 6 februari 2019

werden georganiseerd. Ze was er de baas, maar zeker niet op een vervelende manier! En, ook heel belangrijk, ze kon goed omgaan met moeilijke mensen.

Tot ver in de jaren tachtig was het KCB zo rond koffietijd een ontmoetingsplaats waar zowel kunstenaars als donateurs om de grote ronde tafel waren gezeten en Cécile vanachter haar balie alles in de gaten hield en iedereen bij binnenkomst hartelijk begroette.

Na haar pensionering in 1999 is ze zich veel intensiever met het atelier van haar vader, dat ook haar ouderlijk huis was, gaan bezig houden. Regelmatig stelde ze het atelier dan ook voor het publiek open. Nog niet zo heel lang geleden is het *Atelier Harrie Kuijten*, gevestigd in een eeuwenoude boerderij, een gemeentemonument geworden.

Philip Wiesman

(portret van Cécile geschilderd door haar vader Harrie Kuijten)

IN MEMORIAM SIET ZUYDERLAND

Op 2 februari 2019 overleed beeldend kunstenaar Siet Zuyderland. Hoewel woonachtig in Amsterdam was Bergen toch zijn dorp.

Het dorp waar hij jarenlang gewoond had



en waar hij de laatste zeven jaar ieder week-end verbleef. Ook zijn band met het KCB is altijd gebleven en – het bloed kruipt waar het niet gaan kan – ook zijn zoon, net als zijn vader beeldend kunstenaar, werd lid van het KCB.

In 1962 nam Siet voor het eerst deel aan een

groepstentoonstelling georganiseerd door het KCB in Kranenburgh – toen nog geen museum. Het was het begin van wereldwijde successen: Brussel, Florence, New Delhi, New York, Philadelphia en in verschillende plaatsten in Duitsland.

11 mei 1942 – 2 februari 2019

Maar natuurlijk ook in eigen land. Amsterdam bijvoorbeeld, waar meer dan twintig jaar zijn werk het Centraal Station sierde.

Voor Siet was denken gelijk aan werken met als enig doel kwaliteit, zelfs wanneer het onderwerp niet meer was dan een prop papier of een aangespoelde schoen op het strand. Zijn succesvolle samenwerking met zijn vriend, de schrijver J. Bernlef, resulteerde bijvoorbeeld in een reeks publicaties waaronder *Bajesmaf*; een *bijzonderhedenboek over Nederlandse gevangenen* en *Zwarte gaten, de metroschilderijen van Siet Zuyderland*.

De inhoud van zijn schilderijen werd steeds dynamischer en lossier. Het lokte de toeschouwer langs onnavolgbare wegen, met kleuren en vormen die fantasie en verbazing de vrije loop laten.

In 2016 heeft Siet zijn laatste werk in museum Kranenburgh geëxposeerd.

Redactie

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

- **Gerda Kruijmer** *Interdiscursive non-objective*, Galeria Działań, Warschau (PL), nog tot 20 mrt
- **Yvonne Alting, Nuray Ataş, Marlijn Franken, Ellen de Groot, Anneke Helder, Annelies Horden, Marina van der Kooi, Ingerid Opstelten, Karen Opstelten, Noortje Peerdeman, Gerda Schimmel, Marli Turion** *Vrouwen in de Kunst*, De Boterhal, Hoorn, 2 mrt – 14 apr
- **Kees Admiraal, Peter Bes, Bill Kunst, Maria Glandorf, Jan van der Haven, Joop Hollanders, Margo van der Pool** *Win-Win finale*, Kunsthal 45, Den helder, 3 mrt – 19 mei
- **Malou Nahuys** *Schaduwruimte*, Loods 6, Amsterdam, 8 – 10 mrt
- **Gerda Kruijmer** *Contemporary Contemplations*, PHK18, Rotterdam, nog tot 29 mrt
- **Angeline Lips** *4 Gelderse Vrouwen*, Galerie Bibliotheek Zelhem, 30 mrt – 1 jun
- **Hans van Marwijk** *Dordt Art*, Beursgebouw Hobby & Fendt, Dordrecht, 6/7 apr

SOCIËTEITSBERICHTEN

Zie gewijzigde aanvangstijden.

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) van kwart over vijf tot half acht soos in de foyer van Kranenburgh. Elkaar weer ontmoeten en genieten van de meegebrachte hapjes en met altijd als middelpunt een kunstenaar die een presentatie van zijn/haar werk geeft.

Het programma:

- 29 maart **Gerda Schimmel** en **Annelies Horden** (Horden&Schimmel) ...elkaar te versterken omdat ze uiteindelijk dezelfde taal spreken
- 26 april **Hans Landsaat** ...die verschillende aspecten tonen van mijn langjarig project *Vanwege Sebald*
- 31 mei **Marlijn Franken** a fusion of art, film and fashion
- 28 juni **afsluiting** van het sociëteitsjaar met muziek - verrassing - waarna we, zoals elke zomer, twee maanden op reces gaan